

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.512 van 24 mei 2000

A. 76.039/VIII-605

In zake : **EVARD** Christian,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Caroline CRAPPE, advocaat,
rue Lelièvre 9
5000 Namen,

tegen :

1. **de Centrale Reaffectatiecommissie voor
het hoger en middelbaar gesubsidieerd vrij
onderwijs,**
2. **de Franse Gemeenschap,**
vertegenwoordigd door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Martine SCARCEZ, advocaat,
Edith Cavellstraat 66/1
1180 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 16 oktober 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Christian EVARD de nietigverklaring vordert van “de beslissing van de centrale reaffectatiecommissie om de aanwijzing van de heer EVARD als leraar aan het ‘Institut d’Enseignement Technique Notre-Dame’ te Charleroi te vernietigen, een beslissing waarvan aan verzoeker kennis is gegeven bij een aangetekende brief van 14 augustus 1997 die hij op 20 augustus 1997 heeft ontvangen”;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 april 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 mei 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CRAPPE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. JOASSART, loco Mr. SCARCEZ, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur - afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is licentiaat toegepaste economische wetenschappen en geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs. Als leraar algemene en technische vakken in het hoger secundair onderwijs wordt hij op 7 oktober 1996 in disponibiliteit geplaatst.

2. In een op 8 oktober 1996 opgemaakt formulier dat zij aan de zonale en aan de centrale reffectatiecommissie richt, deelt de directrice van het “Institut d’enseignement technique Notre-Dame” te Charleroi mee dat er in haar instelling en wellicht tot 30 juni 1997 een vacature zal zijn van een betrekking van leraar toegepaste informatica naar rata van 6 uur per week in de hogere graad van het secundair onderwijs.

3. Bij een op 28 november 1996 ter post aangetekende brief laat de centrale reffectatiecommissie voor het hoger en middelbaar gesubsidieerd vrij

onderwijs aan verzoeker weten dat zij hem ambtshalve aanwijst in het voormelde ambt met ingang van 7 januari 1997. Verzoeker aanvaardt die aanwijzing de daaropvolgende 12 december.

4. In een verslag dat de inspectrice op 5 juni 1997 opmaakt naar aanleiding van een bezoek dat zij op 15 mei 1997 op verzoek van de directrice van het Instituut heeft gebracht, stelt zij voor verzoeker “zo veel mogelijk te laten begeleiden en helpen om zijn onderwijsmethode aan te passen zodat de leerlingen gemotiveerd worden en zo goed mogelijk opgeleid worden om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt”; de directrice van het instituut neemt op 15 juni 1997 kennis van dat verslag.

5. Op 13 juni 1997 stelt de directrice bij de centrale reffectatiecommissie beroep in tegen de verlenging van de aanstelling van verzoeker in het “Institut d’enseignement technique Notre-Dame”; zij voert inzonderheid aan dat de betrokkene “zich nauwelijks lijkt te integreren in het onderwijzend team, dat nochtans volledig bereid is om hem te helpen” en dat hij, ondanks de grote kwaliteiten waarover hij zeker beschikt, het nochtans moeilijk vindt om zich op het niveau van de leerlingen van het beroepsonderwijs te plaatsen.

6. Zowel van het inspectieverslag als van dat beroep wordt aan verzoeker een kopie toegestuurd op 16 juni 1997; in twee brieven van 8 juli 1997, de ene gericht aan de directrice, de andere aan de inspectrice, zet de betrokkene op omstandige wijze uiteen waarom hij daarmee niet akkoord gaat.

7. Op 8 juli 1997 besluit de centrale reffectatiecommissie om de reffectatie van verzoeker te vernietigen. Dat is de bestreden handeling.

Deze vernietiging van de ambtshalve aanstelling van verzoeker wordt hem ter kennis gebracht bij een brief van 14 augustus 1997; in de kennisgeving wordt vermeld dat de betrokkene bij ontstentenis van een nieuwe reffectatie in disponibiteit wegens ontstentenis van betrekking of wegens gedeeltelijk verlies van leeropdracht wordt gehouden.

Intussen, namelijk op 22 juli 1997, vraagt verzoeker de commissie zijn reffectatie te behouden.

8. Op 2 oktober 1997 wijst de secretaris van de centrale reffectatiecommissie de raadsman van verzoeker erop dat, volgens een circulaire van de maand juni, de aanvraag om niet-verlenging tegen 4 juli 1997 aan de commissie moest worden gericht, dat die aanvraag gemotiveerd diende te zijn en dat

ze voorgelegd diende te worden aan de andere partij, opdat die daaraan haar opmerkingen zou kunnen toevoegen. Zij voegt daaraan toe dat de aanvraag in casu eind juni 1997 door de directrice aan de commissie is gericht, dat de betrokkene het document voor gezien had getekend zonder er opmerkingen op te vermelden, dat de aanvraag op 8 juli 1997 door de commissie is onderzocht en dat haar beslissing op 14 augustus 1997 ter kennis van de betrokkene is gebracht;

Overwegende dat de centrale reffectatiecommissie van het hoger en middelbaar gesubsidieerd vrij onderwijs een orgaan is van de Franse Gemeenschap; dat die commissie buiten de zaak moet worden gesteld;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel dat bestuurshandelingen gemotiveerd dienen te zijn, van het beginsel van de proportionaliteit en van artikel 11 van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 28 augustus 1995 tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wachtweddetoelage in het officieel gesubsidieerd gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte type en kunstonderwijs; dat hij uiteenzet dat de centrale reffectatiecommissie weliswaar beschikte over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of aan zijn reffectatie een einde moest worden gemaakt, maar dat die commissie dan de redenen van haar beslissing moest opgeven, temeer daar hij verklaard had niet akkoord te gaan met de in het vooruitzicht gestelde maatregel;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de aanstelling van verzoeker hoe dan ook afliep op 30 juni 1997 en dat de bestreden handeling in feite de ontstentenis van een nieuwe aanstelling is en niet een beslissing tot niet-verlenging; dat zij betoogt dat de commissie er niet toe gehouden was de motieven van haar beslissing aan te geven, aangezien de tussentijdse functie van verzoeker ambtshalve beëindigd was op 30 juni 1997 en hij geen enkel recht bezat om opnieuw te worden aangesteld; dat de verwerende partij voorts aanvoert dat de motieven van de bestreden handeling vermeld zijn in de brief van 13 juni 1997 die de directrice van het “Institut d’enseignement technique Notre-Dame” te Charleroi aan de commissie heeft gericht en die verzoeker zonder voorbehoud heeft ondertekend;

Overwegende dat de bestreden handeling een van de handelingen is die krachtens de voormelde wet van 29 juli 1991 uitdrukkelijk moeten worden

gemotiveerd; dat deze handeling geen dergelijke motivering bevat; dat de brief van de directrice van het instituut alleen maar een voorbereidende handeling is en dat uit de bestreden handeling niet kan worden afgeleid dat deze integraal of gedeeltelijk verwijst naar de motieven die daarin zijn vermeld; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de rechten van de verdediging, van het recht om gehoord te worden en zijn opmerkingen aan te voeren voordat een individuele maatregel wordt getroffen door de overheid, alsook aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij uiteenzet dat de bestreden handeling neerkomt op een verholen tuchtstraf, aangezien ze het gevolg is van kritiek betreffende zijn bekwaamheid die geuit is door de directrice van zijn onderwijsinstelling en dat hij zijn verweermiddelen niet dienstig heeft kunnen uiteenzetten voor de reffectatiecommissie;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker de brief van 13 juni 1997 zonder voorbehoud heeft ondertekend en dat geen enkele bepaling in de reglementering voorschrijft dat de commissie de partijen kan horen; dat ze steunt op een circulaire van 12 juni 1997 die de voorwaarden preciseert waarop de aanvragen om niet-verlenging ontvankelijk worden geacht, namelijk aan de voorzitter van de commissie worden overgezonden tegen 4 juli 1997, gemotiveerd zijn en worden voorgelegd aan de andere partij, die het document voor gezien moet tekenen en daarop eventueel haar opmerkingen mag vermelden; dat zij betoogt dat de brief van de advocaat van verzoeker verzonden is toen de voormelde termijn reeds verstreken was;

Overwegende dat aan een personeelslid wegens zijn gedrag geen zware maatregel mag worden opgelegd, ook al is die maatregel niet van tuchtrechtelijke aard, wanneer dat personeelslid niet vooraf de gelegenheid heeft gehad uit te leggen waarom hij vindt dat de voorgenomen maatregel geenszins gerechtvaardigd is in het licht van het belang van de dienst; dat niet bewezen is dat verzoeker kennis heeft gekregen van de circulaire van 12 juni 1997, die overigens geen normatieve draagwijdte kan hebben; dat verzoeker niet de mogelijkheid heeft gekregen om de verwijten te weerleggen die aan zijn adres waren gemaakt; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De centrale reffectatiecommissie van het hoger en middelbaar gesubsidieerd vrij onderwijs wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van de centrale reffectatiecommissie waarbij de aanstelling van Christian EVRARD als leraar aan het "Institut d'enseignement technique Notre-Dame" te Charleroi wordt vernietigd, een beslissing waarvan hem kennis is gegeven bij een aangetekende brief van 14 augustus 1997 die hij op 20 augustus 1997 heeft ontvangen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de Franse Gemeenschap.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vierentwintig mei tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.